

FÉNYEK ÚTJÁN

*Túl a bosszún, örök békevágygal,
Hová a szennyek árja el nem ér,
Fények útján járunk, reménnyel, virággal,
Kezünk tiszta, nincs rajta bosszúvér.*

*Mi lesziünk a Dicsőült Holnapok,
Szívünkben hordjuk melegét a nyárnak,
Testvérként küldünk hívó szózatot
Minden tájára kürtként a világnak.*

*Velünk tartson, ki napfényre vágy,
Ki célunkért tartja dicsőnek életét,
Dübürgő léptünk a csúcsokra hág,
Milliók bámulják fáklyánk fényjelét.*

*A mélységek poklából ível az utunk,
Felnyúl a csillagöves határon túlra,
Őt világrészt ráz meg igazunk,
S megmozdul a föld a hívó szóra.*

*Vagyunk igazság, rég óhajtott béke,
Ude forrásvíz napégette pusztán,
Kitárjuk szárnyaink fiaink fejére
S fellengünk a tudás aranyporos útján.*

*Előre, te dicső munkás-élcsoport,
Repülj, szállj a kéklő ködön át,
Végtelenbe zengd dalod; e nép halad
S vidd feljebb-feljebb a tudás zászlaját.*